

Arrest

nr. 164 105 van 15 maart 2016
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 14 maart 2016 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot inreisverbod (13sexies), en de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt van 16 december 2013.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Stany BUYSSE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 17 februari 2006, samen met haar echtgenoot en hun dochter een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Zij verklaarde de naam M. L., geboren te Baku op 05.10.1960, te dragen en van Azerische nationaliteit te zijn. De Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen nam d.d. 24 maart 2006 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde bij arrest nr. 1426 van 30 augustus 2007 de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Verzoekster werd op 16 november 2007 bevolen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

Zij diende d.d. 27 oktober 2008 een eerste aanvraag om machtiging tot verblijf in bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Zij gaf hierin aan de naam M. L., geboren te Baku op 05.10.1960, te dragen en van Azerische nationaliteit te zijn. Die aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 3 september 2009 wegens gebrek aan identiteitsdocumenten.

Op 13 november 2009 diende verzoekster een eerste aanvraag om machtiging tot verblijf in bij toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Hierbij gaf zij aan de naam M. Y., geboren te Armenië op 05.10.1959, te dragen en van Armeense nationaliteit te zijn. Die aanvraag om machtiging tot verblijf werd ongegrond verklaard.

Verzoekster diende in totaal negen verschillende aanvragen om machtiging tot verblijf in bij toepassing van artikel 9bis en 9ter van de vreemdelingenwet, die allen negatief werden afgesloten.

Op 16 december 2013 werd de beslissing genomen waarbij aan verzoekster een inreisverbod werd opgelegd (bijlage 13sexies) voor de duur van drie jaar. Die beslissing werd ter kennis gebracht op 24 december 2013 tezamen met de beslissing van 16 december 2013, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard. Verzoekster weigerde echter te tekenen.

Verzoekster diende een vordering tot schorsing en nietigverklaring in tegen een beslissing waarin een aanvraag tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis onontvankelijk werd verklaard, betekend op 24 december 2013.

1.2. Op 1 december 2015 nam de gemachtigde van de staatssecretaris ten aanzien van de verzoekster een beslissing houdende bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). De verzoekster wordt op diezelfde dag nog in kennis gesteld van de bijlage 13septies. Bij arrest nr. 157 674 van 4 december 2015 wordt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid verworpen.

1.3. Na verschillende pogingen om verzoekster te repatriëren wordt haar gemeld dat zij gerepatriëerd zal worden op 15 maart om 11u30. Op 14 maart 2016 om 19u43 dient verzoekster een verzoekschrift in *“strekken tot vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid inzake een verzoekschrift strekkende tot schorsing en nietigverklaring van een beslissing dd. 16.12.2013 betekend dd. 24.12.2013”*.

2. Over de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen en de vordering gericht tegen het inreisverbod

2.1. De wettelijke bepalingen

- Artikel 39/85, §1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn”.

- Artikel 39/57, §1, derde lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen”.

- Artikel 39/85, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Op straffe van onontvankelijkheid van de vordering waarbij de Raad bij wege van voorlopige maatregelen verzocht wordt zo snel mogelijk de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een andere beslissing te behandelen die vatbaar is voor vernietiging op grond van artikel 39/2, dient de verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, bedoeld in het eerste lid, gelijktijdig, al naargelang het geval, het voorwerp te zijn van een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen of van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging ervan bij uiterste dringende noodzakelijkheid”.

2.2. De toepassing van de wettelijke bepalingen

Uit deze bepalingen kan niet worden afgeleid dat een vreemdeling de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan aanwenden wanneer hij de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing wenst te verkrijgen die niet als verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel kan worden beschouwd. Overeenkomstig voormelde wetsbepaling is deze specifieke procedure duidelijk voorbehouden voor gevallen waar er sprake is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel.

De Raad kan alleen maar vaststellen dat de huidige vordering niet gepaard gaat met een vordering tot schorsing bij UDN van een verwijderingsmaatregel of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is geworden.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. F. BROUCKE,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BROUCKE

M.-C. GOETHALS